

Verslag Ontwikkeltafel (OT) Venray d.d. 25 mei 2016, 9.00 uur - 12.00 uur

OT Jeugd 2

Locatie: gemeentehuis Venray, Raadhuisstraat 1, 5801 MB Venray

Aanwezig:

Zorgaanbieders:

Perpe Eijkman	Mutsaersstichting
Annemarie van Kruijssen	Rubicon-Jeugdzorg
Ymie Klooster	Daelzicht
Irma Goldenbeld	Bureau Jeugdzorg Limburg
Lieke Engels	BOEI-Limburg
Tom Deiling	Vincent van Gogh
Carla van Hertem	Coöperatie Limburgse Zorgboeren

Gemeenten:

Bart van Oort	thematrekker, gemeente Bergen
Eefje Joosten	thematrekker, gemeente Venlo
Rob Kuiten	gemeente Horst aan de Maas
Claudia Wijnhoven	gemeente Peel en Maas
Sonja Kuijpers	gemeente Venray
Susan Keijsers	gemeente Horst aan de Maas

MGR SDLN:

Roel Kramer	MGR SDLN, voorzitter
Getty Schuiling	MGR SDLN, secretaris
Yvonne Sinsel	MGR SDLN, notulist
Ad Vaartjes	MGR SDLN, manager

Opening en voorstelronde

De voorzitter heet de aanwezigen om 9.05 uur welkom bij de tweede fysieke ontwikkeltafel Jeugd. De voorzitter meldt dat de heer Jan Bertrams van MEE en mevrouw Chantal Theunissen van Talenti a Casa zijn afgemeld. De bedoeling is om voor de pauze breed de thema's te bekijken en na de pauze dit eventueel te concretiseren.

Voorstelrondje

De voorzitter geeft aan dat voor de verslaglegging opnames van deze bijeenkomst worden gemaakt. De verslaglegging is vrij uitgebreid zodat ook de niet aanwezigen via de website uitvoerig van de discussie op de hoogte worden gesteld en in de virtuele ronde kunnen reageren.

Inleiding

De voorzitter deelt mee dat de heer Van Oort en mevrouw Joosten de stukken zullen toelichten.

De heer **Van Oort** deelt mee dat in de vorige fysieke ontwikkeltafel bij het thema jeugd de behoefte bestond aan een verduidelijking van de diensten die de gemeenten inkopen. De beschrijvingen werden niet door iedereen hetzelfde geïnterpreteerd. Men wilde vaststellen wat onder een bepaalde dienst wordt verstaan. Er is toen gekeken naar een logische clustering van die diensten en de mogelijkheid om tot een indikking van het aantal diensten te komen. De werkgroepen zijn met die opdracht aan de slag gegaan. Dat heeft geresulteerd in een reeks voorstellen voor met name domein 4. Men ziet telkens de opbouw 'licht, midden en zwaar', vergelijkbaar aan de systematiek die vorig jaar bij de Wmo is ingesteld.

De voorzitter vraagt hoe men het proces met de werkgroepen heeft ervaren. Wie heeft geparticipeerd?

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat men af en toe een andere taal sprak en dat men veel moeite heeft moeten doen om een eenduidige definiëring te ontwikkelen. Het was dus heel erg zoeken naar de afstemming.

Mevrouw **Wijnhoven** is het hiermee eens. Men moest inderdaad echt op zoek naar de gemene deler.

De voorzitter vindt dit aansluiten bij de opmerking die de heer Van Oort de vorige keer heeft gemaakt. Dat is herkenbaar maar ook goed.
De heer **Kuiten** deelt mee dat er drie werkgroepen zijn geweest.

Afgesproken wordt dat gediscussieerd wordt aan de hand van het document.

Mevrouw **Joosten** geeft een groot compliment aan de leden van de werkgroepen die in een korte periode heel veel hebben bereikt.
Mevrouw **Kuijpers** deelt mee dat ook de gehele perceelbeschrijving is veranderd.

Domein 4 Individuele voorzieningen Jeugdhulp Algemene beschrijving en perceelindeling

Mevrouw **Wijnhoven** geeft aan dat het algemene deel grotendeels overeenkomt met hoe het algemene deel in eerste instantie was. Er is gekeken naar eventuele dubbelingen en er is een stukje over de verantwoorde werktoedeling toegevoegd die in de Jeugdwet is benoemd. De rest is hetzelfde gebleven. Ook is toegevoegd welke jeugdhulp uitgesloten is van deze inkoopprocedure. Verder is ook een verduidelijking van de crisissituaties toegevoegd. Daarnaast worden de trainingen die de voorgaande jaren onder het perceel overige werden aangeboden niet meer meegenomen. Vanaf 2017 zijn deze trainingen uitgesloten van de inkoopprocedure.

Ten aanzien van de perceelindeling merkt spreekster op dat achteraf is vastgesteld dat de term ambulante jeugdhulp misschien verwarring oproept. Daarmee wordt immers ook hulp zonder een overnachting bedoeld bij een instelling zelf. Daarom kan het misschien beter jeugdhulp zonder verblijf worden genoemd.

Mevrouw **Van Kruijssen** merkt op dat ambulant alles is wat geen verblijf is.
Mevrouw **Wijnhoven** vraagt of dat voor iedereen logisch is.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

Mevrouw **Klooster** vindt het ook helder als definities worden toegevoegd.
Mevrouw **Keijsers** merkt op dat bij ambulante hulp ook een verschil is tussen 'echt' ambulant bij iemand thuis of ambulante hulp bij een aanbieder. Dit werd in het verleden verblijf genoemd. De dagbehandelingen worden bij sommige instellingen ook als verblijf gezien.
Mevrouw **Kuijpers** wil ook graag definities toevoegen.
De voorzitter beluistert dat de terminologie ambulante jeugdhulp het meeste aansluit. Dit zou men dus kunnen blijven hanteren. Dit moet wel scherp worden gedefinieerd.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

- Er wordt een definitie van 'ambulante jeugdhulp' toegevoegd.

Mevrouw **Keijsers** wil bij de inleiding ook nog graag een stukje over de regiebehandelaar toevoegen.

- Er wordt een passage over de regiebehandelaar toegevoegd.

Hoofdstuk Ambulante jeugdhulp Perceel 1. Persoonlijke verzorging

Mevrouw **Keijsers** deelt mee dat de persoonlijke verzorging nu is losgekoppeld in een apart perceel. De perceelbeschrijving en de tarieven zijn echter precies hetzelfde gebleven.

Mevrouw **Van Herten** vraagt hoe de indeling in basis en basis+ heeft uitpakkt. Wordt dit ook toegepast?

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat in Venray de persoonlijke verzorging maar een klein percentage van de vraag betreft. Dit wordt maar heel weinig gebruikt. Mevrouw Van Herten stelt echter een goede vraag.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat het één een aanvulling is van het ander. Het zijn er twee.

De voorzitter voegt toe dat dit meer speelt bij de Wmo en minder bij jeugd. De indeling is vorig jaar voor beide domeinen gelijkgetrokken om geen onderscheid bij de doelgroepen te maken. Mevrouw **Van Kruijssen** merkt op dat de persoonlijke verzorging bij jeugd vaak uit een ander potje wordt betaald.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat de zwaardere persoonlijke verzorging niet de verantwoordelijkheid is van de gemeente.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat persoonlijke verzorging wordt ingekocht, weliswaar minimaal, en daarom ook is benoemd.

De voorzitter vindt het wel een legitieme vraag om te bekijken hoeveel hiervan gebruik wordt gemaakt.

Mevrouw **Van Kruijssen** stelt voor om voor volgend jaar te bekijken van welke percelen hoeveel wordt afgenomen. Dat kan immers helpen bij de indikking.

De heer **Van Oort** antwoordt dat dit voor alle producten geldt. Dat kan men straks ook steeds beter via de gezamenlijke monitor van de 7 Noord-Limburgse gemeenten. .

De voorzitter vraagt wat voor nu geldt.

Afgesproken wordt om het zo te laten.

• De indeling in basis en basis+ wordt dit jaar gehandhaafd, volgend jaar kan worden gekeken of een andere indeling zinvol is.• Volgend jaar zou kunnen worden bekeken welke en hoeveel codes worden afgenomen, om te kijken waar winst te behalen is qua indikking van de codes.

Perceel 2 Begeleiding

Begeleiding is onderverdeeld in drie categorieën:

1. Begeleiding licht
2. Begeleiding midden
3. Begeleiding zwaar

Mevrouw **Keijsers** deelt mee dat hier alle doelgroepen zijn samengevoegd waarbij een onderscheid tussen begeleiding en behandeling is gemaakt. Een behandeling wordt door een WO+ opgeleid persoon/behandelaar gegeven of een WO+ opgeleid persoon/behandelaar is op de achtergrond betrokken.

Licht, midden en zwaar betreft met name het opleidingsniveau met een daarbij behorend tarief. Daarbij is ook naar de doelgroep gekeken. Het vinden van een gemeenschappelijke deler was heel lastig. Het blijkt immers dat een lichte doelgroep niet per se lichte zorg hoeft te krijgen en een zware doelgroep, zware zorg. Daarom is de intensiteit van de zorg niet meegenomen. Dit is aan de toegang. Men heeft vooral gekeken naar de complexiteit van het probleem van de jeugdige en zijn omgeving en naar de bijbehorende complexiteit van de zorg. Het cliëntprofiel is dan ook geen een-op-een afvinklijstje. Dit blijft een inschatting van de toegang.

De voorzitter vraagt om een reactie over deze indeling in licht, midden en zwaar.

De heer **Kuiten** vult aan dat ondersteuningsprofielen het langere termijn-doel zouden moeten zijn. Deze slag kan nu nog niet worden gemaakt. De codes zijn nog steeds nodig maar zullen steeds meer naar de achtergrond gaan.

Mevrouw **Joosten** deelt ten aanzien van de indikking mee dat bij de begeleiding licht, midden en zwaar, de begeleiding die eerst in domein 3 stond, daar is weggehaald en toegevoegd aan respectievelijk de domeinen 4 en 5 (jeugd en Wmo).

Mevrouw **Van Kruijssen** ziet bij begeleiding licht en midden twee onderdelen die geen codes hebben.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit nog komt. Er wordt nog gekeken wat het meest logisch is. 'Maatwerkvoorziening dagbesteding licht' wordt veranderd in 'begeleiding groep licht'. Dit moet consistent zijn.

• De codes bij begeleiding licht en midden worden nog volledig gemaakt.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat bij begeleiding en behandeling ook moet worden bekeken of de beschrijving van het product past bij hetgeen men aanbiedt. Straks zal men de codes ook moeten loslaten zodat voor de toegang ook duidelijk is welke zorg bij licht past.

De voorzitter voegt toe dat men dus van de oude Nza-categorisering los moet komen. Deze beweging wordt nu langzaam in gang gezet.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt dit verwarrend.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat vaak te snel wordt gekeken naar de iJw-codes die men voorheen had. Spreekster vindt dat de gewenste werkwijze goed duidelijk moet worden gemaakt.

De voorzitter merkt op dat men de iJw-codes op enig moment toch moet loslaten.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat intern moet worden gekeken naar wat dit voor de backoffice betekent. Men moet voorkomen dat de gehele backoffice twee keer helemaal omgegooid moet worden. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Mevrouw **Klooster** ziet dit ook zo voor de aanbieders.

Mevrouw **Joosten** wil zo min mogelijk extra administratieve lasten aan beide zijden.

De voorzitter stelt voor dat een aantal backoffices van beide zijden bekijken hoe dit het beste kan matchen. Het volgend jaar komt mogelijk ook weer een nieuwe iJw- en iWmo-codering. Zo langzamerhand krijgt men dan vier transformatietabellen achterelkaar.

Op het voorstel van de voorzitter wordt instemmend gereageerd.

- Backoffices van gemeenten en aanbieders gaan samen bekijken hoe ze het best kunnen omgaan met het loskomen van de Nza-codes en iJw-codes.
- De gemeenten vragen hun regionale werkgroep Backoffice om hier het initiatief in te nemen.

Mevrouw **Wijnhoven** deelt mee dat bij begeleiding groep nu een dagdeel van 3 uur staat genoemd. Is dat werkbaar?

Mevrouw **Van Herten** vindt hierin een korting van 25 %. Vorig jaar is een uurprijs vastgesteld. Waarom gaat men dan nu terug naar een dagdeel?

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat in eerste instantie naar de uurprijs van 9 euro is gekeken. Als men 3 uur dagbesteding geeft dan moet ook maar 3 uur worden betaald. Het is gemakkelijker om een dagdeel te nemen, maar het maakt uiteindelijk ook niet heel veel uit. Het blijft immers 9 euro. De heer **Van Oort** merkt op dat dit analoog is aan de discussie van vorig jaar.

De meerderheid is voorstander van een uurprijs.

Mevrouw **Klooster** vraagt hoe de beschikking wordt afgegeven. Wordt dan een beschikking voor een x-aantal uur dagbesteding afgegeven?

Mevrouw **Van Herten** stelt vast dat dit voor de backoffice ingewikkeld is.

Mevrouw **Van Kruijssen** vraagt of bij de aanmelding start kan worden aangegeven hoeveel uur het dagdeel van een aanbieder bedraagt.

De voorzitter merkt op dat het afgeven van een beschikking per dagdeel voor de voorkant handiger is. Voor de backoffice is echter een unieke tijdseenheid handiger. De voorzitter verwijst naar de discussie van vorig jaar. Hoe krijgt men grip? En hoe geeft men tegelijkertijd aan de voorkant ruimte?

Mevrouw **Van Herten** ziet dit bij de Wmo ook terugkomen.

Mevrouw **Klooster** vindt dat met een dagdeel van 4 uur alles wordt gevangen, terwijl per uur veel werk oplevert. Daarmee is men het geld ook kwijt.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat de daadwerkelijk geleverde uren van een aanbieder moeten worden betaald en dat is cliëntgebonden. Anders kloppen de tarieven ook niet meer.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om bij de uitvraag aan te geven hoeveel uur de dagbesteding bij een aanbieder is.

De voorzitter denkt dat dit per locatie ook verschillend kan zijn.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat een cliënt bijvoorbeeld misschien aansluitend aan school naar de dagbesteding wil. Daarvoor is dus maatwerk nodig. Misschien moet het 'zoveel uur per week of maand' zijn en verdeel dit dan maar.

Mevrouw **Van Herten** antwoordt dat dit in Parkstad ook het geval was. De consulent worstelt daar enorm mee.

De voorzitter merkt op dat het voorstel van mevrouw Goldenbeld ook veel discussie met de cliënten zal opleveren.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt 'uren per week' een goede oplossing. De cliënt kan dan zelf de urenverdeling en bij wie bepalen.

De voorzitter vraagt of het aan de voorkant dan niet lastiger wordt om dit in te regelen.

Mevrouw **Van Kruijssen** kan alleen maar inzetten wat op de beschikking staat. Dat kan immers alleen gefactureerd worden.

Mevrouw **Klooster** maakt nu in Midden-Limburg mee dat als 10 minuten meer wordt geleverd, men uit de registratie wordt gegooid. Op jaarbasis komt het per saldo echter wel goed, maar niet per 4 weken. Spreekster is geen voorstandster van 4 weken. Dat werkt niet.

Mevrouw **Van Herten** ziet als een oplossing 'zoveel uur gedurende de geldigheid van de beschikking of gedurende het kalenderjaar'. Daarmee kan men ook de vakanties opvangen.

Mevrouw **Klooster** wil dit graag structureel inrichten en zij stelt voor om hierover met de voor- en achterkant te praten.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat aan de voorkant samen wordt gekeken wat de cliënt nodig heeft en daarop wordt de beschikking afgegeven. De uurprijs is ook voor iedereen gelijk.

De voorzitter stelt voor dat in de beschikking staat: 'gemiddeld zoveel uur per week'.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om dit om te rekenen naar uren per jaar.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat de facturering dan in de knoei komt. Men moet bekijken of in de beschikking kan staan dat het in de vakantie iets meer of iets minder uren zijn.

De heer **Kuiten** stelt voor om met de backoffice te gaan overleggen.

Mevrouw **Goldenbeld** antwoordt dat een belemmering niet de bedoeling kan zijn.

De voorzitter legt uit dat het vaak erg ingewikkeld is.

Mevrouw **Joosten** vraagt of de conclusie kan zijn dat toch wordt uitgegaan van een uurprijs, maar dat de inrichting daarvan aan de backoffices wordt gevraagd en dat het dagdeel dus wordt losgelaten. Bij begeleiding groep licht gaat men dus uit van een uurprijs van 9 euro.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

Mevrouw **Van Herten** geeft aan dat aan dat dit in Venray al zo gebeurt.

Mevrouw **Joosten** zal dit nagaan.

- Het tarief voor Begeleiding groep wordt een uurtarief.

De voorzitter vraagt of dit voor perceel 2 voldoende is.

Mevrouw **Van Herten** antwoordt dat dit jaar veel discussie is over vervoer met begeleiding. Dit wordt ook maar zelden toegekend.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat in de tabel bij vervoer ook codes voor andere onderwerpen zijn opgenomen. Deze staan er per abuis en worden eruit gehaald. Er blijven dus slechts drie codes voor vervoer over.

- De producttabel 'vervoer' wordt ontdaan van niet-vervoegerelateerde producten.

De heer **Kuiten** stelt vast dat de indeling in licht, midden en zwaar en de cliëntprofielen geen afvinklijstje zijn. Op welke manier wordt dat beoordeeld? Misschien zijn er nog aanvullingen? Maar zo is het in ieder geval wel werkbaar.

Mevrouw **Van Kruijssen** heeft ook begrepen dat als een aanbieder een cliënt krijgt waarvan blijkt dat de toegekende zorg toch niet passend is, men dit kan terugkoppelen naar de consulent. Er bestaan dus veel mogelijkheden.

Mevrouw **Van Herten** vindt ook dat het nu beter gaat dan aan het begin van het jaar.

- De gemeenten nodigen aanbieders uit om mee te denken over de indeling licht, midden en zwaar.

Mevrouw **Klooster** vraagt waarom bij 'begeleiding zwaar' het opleidingsniveau wordt genoemd. De directe begeleider heeft minimaal een relevante opleiding of werkervaring op hbo-niveau (zie norm verantwoordelijk werktoedeling). Spreekster vindt dat het ook een mbo'er kan zijn.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat bij de tarieven nu veel meer naar het gewenste niveau is gekeken. De inhoud van de functie wordt dus beschreven en daaraan hangt een bepaald tarief vast. Bij 'begeleiding zwaar' worden mensen gezocht met een hbo werk- en denkniveau.

De voorzitter voegt toe dat dit ook een zeer ervaren, geroutineerde met opleidingen opgepluste mbo'er kan zijn.

Mevrouw **Van Kruijssen** legt uit dat een mbo'er inderdaad op hbo-niveau kan functioneren. De verantwoorde werktoedeling kan dan worden uitgelegd.

Mevrouw **Schuilig** merkt op dat men goed moet opletten bij de minimeisen. Bij de minimeisen wordt namelijk vooral de opleiding vereist.

Mevrouw **Joosten** heeft ook al geconstateerd dat naar het programma van eisen moet worden gekeken zodat dit matcht.

• De minimeisen/het programma van eisen worden gelijkgetrokken aan de opleidings- en ervaringseisen in de nieuwe perceelsbeschrijvingen

Mevrouw **Goldenbeld** vraagt hoe het zit met de geregistreerde professional.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat alleen hbo'ers geregistreerd moeten zijn.

Mevrouw **Goldenbeld** stelt vast dat men nu nog in een overgangsfase zit.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat het bij begeleiding zwaar moet worden uitgelegd.

Verder deelt spreekster mee dat bij begeleiding midden en bij begeleiding groep per ongeluk een te laag tarief staat beschreven. Het tarief moet 14 euro zijn. De 33 euro moet dus 42 euro zijn en dat komt neer op 14 euro per uur. Dit wordt gecorrigeerd.

• Het uurtarief voor begeleiding midden wordt € 14.

Mevrouw **Keijsers** deelt mee dat het opleidingsniveau bij behandeling en bij begeleiding licht, midden en zwaar nog duidelijker gespecificeerd moet worden, ook omdat er een verschil is tussen individueel en groep. Bij de zware groepsbegeleiding moeten immers niet alleen hbo'ers staan. De vraag is wie als tweede of derde persoon qua opleidingsniveau erbij kan staan. Dit moet beter worden beschreven.

Mevrouw **Klooster** vindt dat het ook een mix kan zijn. Een aanbieder wil ook de juiste mensen op de juiste plek hebben. Het moet voor mbo'ers immers ook mogelijk zijn om dit werk te blijven doen.

Mevrouw **Joosten** vindt dat niet kan worden betaald voor hbo'ers terwijl een aanbieder alleen maar mbo'ers inzet. Dit moet goed worden bekeken. Er wordt echt om hbo werk- en denkniveau gevraagd. Dit wordt immers ook betaald.

Mevrouw **Eijkman** vindt dat het ook te maken heeft met de kwaliteit die men biedt. De Mutsaersstichting heeft bijna alleen maar hbo'ers in dienst vanwege de complexe cliënten. Spreekster gaat ervan uit dat een hbo'er over andere competenties kan beschikken dan een mbo'er.

Mevrouw **Joosten** wil de 'pareltjes' echter niet demotiveren.

Mevrouw **Wijnhoven** merkt op dat men dit bij de norm van verantwoorde werktoedeling ook kan bekijken.

Mevrouw **Kuijpers** vindt dat dit goed moet worden omschreven.

De voorzitter stelt vast dat iedereen het hierover eens is.

Mevrouw **Keijsers** wil graag bij groep en individueel opschrijven wat precies wordt verwacht.

Mevrouw **Schuilig** vraagt op welke termijn dit gebeurt. Dit moet immers via de ontwikkeltafel lopen. Als dit binnen 14 dagen lukt, kan het immers halverwege de virtuele ronde op de website worden gepubliceerd en heeft men nog 1 week tijd voor reacties.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt bij groep een verantwoorde mix van hbo en mbo ook acceptabel. Het is dan aan de zorgaanbieder om 'verantwoord' te duiden.

Mevrouw **Joosten** vindt dan toch een punt dat voor een hbo'er wordt betaald. Spreekster stelt voor om het zo te laten staan. De zorgaanbieders vinden dat het ook hbo-niveau moet zijn.

De voorzitter stelt vast dat beschrijving genoeg ruimte geeft: De directe begeleider heeft minimaal een relevante opleiding of werkervaring op hbo-niveau (zie norm verantwoorde werktoedeling). Leidend principe bij het toepassen van de norm van de verantwoorde werktoedeling is het principe "comply or explain" ("pas toe of leg uit").

Het is dan aan de aanbieder om hieraan te voldoen. Daarmee wordt de ruimte gegeven, terwijl wel duidelijk is dat de lat op hbo-niveau ligt. Is dat voldoende?

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat het nu zo in de stukken staat. De virtuele tafel kan dit dus weten en de documenten worden nu dus niet aangepast.

De voorzitter voegt toe dat het misschien wel nog nadrukkelijker kan worden omschreven.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat bij begeleiding licht nu mbo-niveau 4 staat. Mag de 2° persoon ook mbo-niveau 3 zijn? Wat wordt verwacht?

De voorzitter antwoordt dat hier hetzelfde geldt: De directe begeleider heeft minimaal een relevante opleiding of werkervaring op mbo-niveau 4 (zie norm verantwoordelijk werktoedeling). Leidend principe bij het toepassen van de norm van de verantwoorde werktoedeling is het principe "comply or explain" ("pas toe of leg uit").

Als de persoon voldoet aan de eis en dit uitlegbaar is, is het in orde. Bij begeleiding groep kan men met een mix werken die aan deze eis/norm voldoet. En dit is ook uitlegbaar. Is dat voldoende?

Mevrouw **Joosten** vraagt of dit ook voor midden geldt.

De voorzitter antwoordt dat het voor licht, midden en zwaar geldt.

• De directe begeleider heeft minimaal een relevante opleiding of werkervaring op het in het document vermelde niveau. Leidend principe bij het toepassen van de norm van de verantwoorde werktoedeling is het principe "comply or explain" ("pas toe of leg uit").

Mevrouw **Klooster** komt terug op de producten GGZ-LZA3 en JLVG3 in de tabel 'vervoer.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat deze codes allemaal eruit gaan. Het wordt alleen licht, midden en zwaar en vervoer. Dit waren alle overige codes en die zijn abusievelijk erbij gezet.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt of de codes in de tabel moeten staan of alleen in het Product- en Prijzenblad.

De voorzitter antwoordt dat geprobeerd wordt om afstand te nemen van de Nza-codes, maar dat wel de iJw-codes worden behouden. De vraag van mevrouw Wijnhoven is of men in de tabellen de Nza-codes nog moet noemen.

Mevrouw **Keijsers** vat samen dat de vraag is welke codes bij welke perceelbeschrijving horen zodat het Product- en Prijzenblad duidelijker bij deze beschrijving past.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om de iJw-codes te laten staan.

Mevrouw **Wijnhoven** vindt dat ook duidelijk.

Mevrouw **Joosten** vraagt meer uitleg.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt of het handig is als de codes in deze tekst blijven staan.

Mevrouw **Van Kruijssen** zou graag de nieuwe codes van volgend jaar in de tabel zien staan.

De voorzitter beluistert twee vragen. Enerzijds de vraag of de huidige iJw-codes in de tabel moeten worden toegevoegd en anderzijds de vraag of de nieuwe iJw-codes moeten worden toegevoegd. Maar er is ook nog een nieuwe iJw-code 2.1 in de maak.

Mevrouw **Klooster** wil graag één document.

De heer **Kuiten** vraagt of dit ertoe leidt dat de aanbieders dan weer codes gaan zoeken.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat men duidelijk moet maken dat men op het product moet zoeken en niet op de codes. Spreekster stelt voor om nu de codes weg te laten en pas in de prijzentabel toe te voegen.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

Mevrouw **Keijsers** stelt voor om de verschillende 'smaken' van de percelen wel toe te voegen.

De voorzitter wil graag weten waarvoor men nu kiest.

Mevrouw **Van Kruijssen** kiest ervoor om geen codes op te nemen om echt een slag te maken.

Als men geen codes heeft, gaat men immers nadenken over het product.

Mevrouw **Wijnhoven** merkt op dat men dit dan op het Product- en Prijzenblad zal doen.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat men op een eerder moment op basis van de gepubliceerde stukken al zal gaan nadenken.

Mevrouw **Keijsers** vindt dat een duidelijke instructie moet worden gegeven over wat van de aanbieders wordt verwacht. Aan de hand van de beschrijving moet worden bekeken waar een product hoort en dan maakt het niet uit of men de code wel of niet noemt.

De voorzitter stelt vast dat sprake is van twee smaken. Men neigt nu naar smaak twee. De voorzitter zal hierop later in de ochtend nog terugkomen (red: zie pagina 15/16 van dit verslag).

Perceel 3. Behandeling

De voorzitter stelt voor om eerst kort te duiden wat allemaal is gebeurd.

Mevrouw **Keijsers** licht toe dat eenzelfde onderscheid is gemaakt als bij begeleiding in licht, midden en zwaar. Daarnaast is de doelgroep en het opleidingsniveau beschreven en zijn de huidige codes bekeken voor een mogelijke indikking. De werkgroep wil vandaag graag een voorstel over een mogelijke indikking voorleggen. Spreekster vraagt of er over de tekst nog vragen zijn.

De voorzitter wil allereerst de indeling in licht, midden en zwaar aan de orde stellen. Dat is een andere manier van beschrijving.

Mevrouw **Joosten** vraagt wat een groepsbehandeling is.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat men dan de groep als behandelingsmethode gebruikt. Men leert van elkaar.

Mevrouw **Joosten** vraagt naar het onderscheid tussen de individuele behandeling licht en de groepsbehandeling.

Mevrouw **Goldenbeld** antwoordt dat bijvoorbeeld een agressie-regulatie training onder een groepsbehandeling kan vallen omdat men daarvan veel leert. De groep wordt dan als middel gebruikt om iets te leren.

Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat het altijd om een combinatie met individuele behandeling gaat.

Mevrouw **Joosten** vraagt naar de uren. Is een uurtarief het meest logisch?

Mevrouw **Goldenbeld** antwoordt dat het een vaste sessie is.

Mevrouw **Engels** voegt toe dat dit vaak een onderdeel van de gehele behandeling is.

Mevrouw **Joosten** stelt vast dat het dus niet apart hoeft te worden benoemd.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat bij Rubicon de groepsbehandeling is weggezet in modules. Dat is een afgebakend traject met een vast aantal uren.

Mevrouw **Eijkman** voegt toe dat dit voor de Mutsaersstichting ook geldt.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt het ook in orde als de module wordt benoemd met een trajectprijs.

Mevrouw **Keijsers** vraagt of de trajectprijs voor de ene behandeling hetzelfde is als voor een andere behandeling.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt ontkennend.

Mevrouw **Joosten** vindt dat de verschillen onderbouwd moeten zijn.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat de intensiteit niet bepalend is voor het tarief en dat alleen naar de complexiteit wordt gekeken.

Mevrouw **Eijkman** merkt op dat naar de benodigde kennis en expertise van de groepstherapeuten wordt gekeken. Bij de Mutsaersstichting geldt dat diegene die de groepsbehandeling doet vanuit de vraagstelling bepaalt welke methodiek moet worden ingezet. Voor sommige methodieken worden veelal hbo'ers ingezet en voor andere methodieken gedragswetenschappers.

Mevrouw **Joosten** vindt dat licht, midden en zwaar dan ook heel goed past.

Mevrouw **Goldenbeld** vindt tarifiering per traject niet praktisch.

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat dit wordt ondervangen door een uurprijs op opleidingsniveau.

Mevrouw **Joosten** vraagt wat met de behandeling groep moet gebeuren. Daarvoor geldt immers altijd een laag tarief.

De voorzitter vraagt of er überhaupt een behandeling groep licht is.

Mevrouw **Goldenbeld** antwoordt dat dit bijvoorbeeld een sociale vaardigheidstraining kan zijn.

De voorzitter vraagt wat het onderscheid is bij licht tussen begeleiding en behandeling.

Mevrouw **Goldenbeld** antwoordt dat bij een behandeling sprake is van een begin en een einde en dat bij begeleiding meer sprake is van een langdurige ondersteuning.

Mevrouw **Van Kruijssen** geeft aan dat bij behandelingen de intensiteit ook anders is terwijl er ook programma's zijn die heel zwaar kunnen zijn. Bijvoorbeeld het groepsprogramma Kinderen uit de Knel is heel zwaar zonder dat meerdere mensen tegelijkertijd dingen in de groep doen. Dit is een programma dat is vastgelegd en waarvoor mensen getraind moeten worden.

De voorzitter stelt vast dat dit onderscheid voor de toegang goed gemaakt moet worden. De voorzitter voorspelt dat hierover discussie zal ontstaan.

Mevrouw **Joosten** stelt vast dat de zwaarte in het niveau zit.

Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat de zwaarte ook in de problematiek zit. Mevrouw **Joosten** deelt mee dat voor de gehele Wmo geldt dat het tarief voor behandeling groep licht met een hbo'er 22 euro per uur bedraagt. De vraag is wat een redelijk tarief is.

De voorzitter vat samen dat bij een groepsgrootte van 6 met een behandelduur van 2 uur en een vergoeding van 22 euro, men 1,5 à 2 hbo'er per uur kan betalen. Dan kan men ook nog met de groepsgrootte spelen. De voorzitter wil dit rekenvoorbeeld meegeven en bekijken of hierop nog virtueel wordt gereageerd.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat dit verschillend is. Bij het groepsprogramma Kinderen uit de Knel heeft men maar 6 gezinssystemen.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat bij een groepstraining veel meer speelt. Men heeft immers ook een locatie nodig. Als men dan echter alleen naar de prijs van de begeleider/behandelaar kijkt is dat niet voldoende. Daarnaast is bovendien ook nog een regiebehandelaar op de achtergrond betrokken.

De voorzitter stelt voor om de virtuele reacties af te wachten. Dit is immers vergelijkbaar met begeleiding. Daar heeft men immers ook een locatie nodig.

Mevrouw **Joosten** vindt de vraag of bij licht een regiebehandelaar op de achtergrond zit.

Het voorstel wordt nu dus neergelegd en daarop kan virtueel worden gereageerd. Bij licht behandeling groep wordt het tarief voor een hbo'er 22 euro per uur. Spreekster wil graag de reacties afwachten.

Aldus wordt afgesproken.

Mevrouw **Joosten** vraagt naar midden. Daarvoor geldt hbo+ /WO. Het hbo tarief is 69,64 euro, het WO tarief is 88,09 euro en het WO+ tarief is 131,00 euro.

De voorzitter geeft desgevraagd aan dat dit moet worden gerelateerd.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat hoe zwaarder het probleem is, hoe kleiner de groep. Dus minder personen per professional.

De voorzitter vindt dat dit moet worden getoetst aan de hand van een aantal casuïstieken. De voorzitter stelt voor om voor behandeling licht, midden en zwaar met een aantal casussen van dit jaar een rekenoefening over deze verdeling te maken.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

- Voor behandeling groep licht, midden en zwaar worden tarieven bepaald aan de hand van casuïstiek in de praktijk. De thematrekkers vragen hiertoe informatie uit bij de aanbieders en plaatsen een tariefvoorstel op de website. Aanbieders kunnen in de virtuele ontwikkeltafel op het voorstel reageren.

Mevrouw **Joosten** legt het code/tariefvoorstel vervolgens uit. Dit wordt aangepast voordat deze stukken naar de virtuele ontwikkeltafel gaan.

- Het code-tariefvoorstel wordt aangepast voor de virtuele ontwikkeltafel

De voorzitter stelt vast dat de term 'max 2016' in de tarieventabellen tot verwarring leidt

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat bij licht, midden en zwaar nu nog een flinke rij codes staat. Aan de GGZ-codes kan weinig worden veranderd. Dit is samengepakt en bekeken volgens complexiteit. De oude codes kunnen worden samengevoegd in licht, midden en zwaar. De GGZ-codes kunnen echter niet worden ingedikt vanwege de DBC's.

Mevrouw **Van Kruijssen** kan met deze omschrijving veel producten wegzetten.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat met 'max 2016' wordt bedoeld dat het tarief 2016 van de individuele aanbieder tevens het maximale tarief voor 2017 is

Mevrouw **Engels** vraagt of licht, midden en zwaar nog wordt aangepast. BOEI-Limburg werkt voornamelijk in de Basis GGZ en dit neigt vaak naar specialistisch. Spreekster denkt dat BOEI-Limburg sowieso ook in midden valt.

Mevrouw **Keijsers** is ook zoekende hoe de GGZ hierin goed kan passen. Codes kunnen immers niet gedeeltelijk in midden en gedeeltelijk in zwaar vallen. Uiteindelijk moet dus een keuze worden gemaakt. Spreekster weet niet wat het beste is.

De heer **Kuiten** antwoordt dat er een opbouw in minuten is waarbij de intensiteit wordt weggelaten. Dan kan men ook alles in midden zetten.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat men ook alle GGZ in midden kan zetten.

De voorzitter vraagt of de Basis GGZ dan ook midden is.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat daarin hele grote verschillen zitten die men deels kan indikken. Vandaar dat dit zo specifiek is laten staan.

De voorzitter vraagt of het punt nu is geadresseerd.

Mevrouw **Van Kruijssen** twijfelt. De ambulante specialistische jeugdhulp komt nu terug bij midden. Rubicon heeft echter ook ambulante specialistische jeugdhulp die verplicht is.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat dit dus gesplitst moet worden. Er komt een code bij voor licht waarin het product van Rubicon goed past.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Wijnhoven** begrijpt dat de L-codes bij de DBC's de landelijke codes zijn. Dat is dus niet helemaal goed gegaan.

De voorzitter heeft dit ook zo begrepen. De voorzitter heeft deze vraag ook in het eerste jaar drie keer gesteld en hij heeft hierop nog steeds geen duidelijk antwoord gekregen. Hier wordt nog een keer een check voor uitgevoerd bij Zorginstituut Nederland.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat vooralsnog voor deze codes de tarieven van vorig jaar worden gehanteerd.

De heer **Deiling** vraagt of de L-codes komen te vervallen.

De heer **Kuiten** zou dat graag willen. De vraag is of dat nu realistisch is. De administratie is namelijk op deze codes ingericht.

De heer **Deiling** vindt een vereenvoudiging wenselijk. In Zuid-Limburg werkt men bijvoorbeeld ook met arrangementen bij de Basis-GGZ.

Mevrouw **Joosten** hoort hetzelfde argument nog steeds.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt zich af of dit in deze fase nog kan worden omgebogen voor 2017.

De voorzitter vraagt of het nog reëel is om de indikking en soms de 'ontdikking' die nu wordt uitgevoerd ook op de DBC's met de bijbehorende codes en de minutenregistratie uit te voeren. Dat is een reële vraag. Als dit kan, moet men dit echter zeker niet laten liggen.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat de tarieven hieraan ook vasthangen. En tariefwijzigingen moeten goed worden onderbouwd.

De voorzitter vindt dat als men nu constateert dat dit een brug te ver is, dit punt wel voor 2017 kan worden meegeven.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit al op de agenda voor de volgende ontwikkelcyclus staat. Er is ook al heel veel werk verricht.

De voorzitter vraagt of dit voldoende behandeld is.

Mevrouw **Keijsers** vindt nog niet duidelijk waar de GGZ moet worden geplaatst.

Mevrouw **Engels** durft niet voor de specialistische GGZ te spreken. Spreekster wil dat eerder onder zwaar plaatsen. De Basis-GGZ kan licht en midden zijn.

Mevrouw **Keijsers** denkt dat men het beter lager kan zetten.

Mevrouw **Joosten** zou het logisch vinden om binnen de DBC's te kijken wel niveau moet worden ingezet.

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat dit zo niet werkt.

Mevrouw **Engels** geeft aan dat de Basis-GGZ niet met DBC's werkt. Het is dus per casus.

Mevrouw **Joosten**. Geeft aan dat dit in de doorontwikkeling moet worden meegenomen.

Mevrouw **Keijsers** vraagt of dit voor de Basis-GGZ betekent dat op basis van de huidige omschrijvingen – en de codes loslatend – de aanbieders inschrijven op behandeling licht, midden en zwaar en dat men met de tarieven uit de voeten kan voor groep.

Mevrouw **Engels** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Keijsers** stelt vast dat er dan geen extra codes meer zijn voor de Basis-GGZ. Dat valt dan onder behandeling licht, midden en zwaar.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

Mevrouw **Joosten** vat samen dat Basis GGZ Kort (BK), Basis GGZ Middel (BM), Basis GGZ Chronisch (BC) en Basis GGZ Intensief (BI) weg kunnen. 'Prestatie onvolledig behandeltraject' blijft staan. Er is immers ook nog de EED (Enkelvoudige Dyslexie).

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat men nu niet meer naar een traject hoeft te kijken. Het wordt immers uurtje-factuurkje. Bij een onvolledig behandeltraject krijgt men dan bijvoorbeeld 3 uur betaald.

Mevrouw **Joosten** geeft vervolgens aan dat voor het product EED een nieuwe code komt. De vraag is wat het niveau van de zorgverlener dan is.

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat de EED helemaal geprotocolliseerd is.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat dit specialistische GGZ is met een traject.

Mevrouw **Joosten** wil graag een nieuwe code met een prijs en een beschrijving.

De voorzitter antwoordt dat daarvoor een paar dyslexie organisaties benaderd moeten worden.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

• Prestatie onvolledig behandeltraject vervalt• EED krijgt een nieuwe code, prijs en beschrijving. Hiervoor benaderen de thematrekkers enkele dyslexie-organisaties.

Mevrouw Keijsers vat samen dat de Basis-GGZ codes kunnen vervallen. Daarvoor in de plaats komen licht, midden en zwaar en 6 codes behandeling licht en groep et cetera. De specialistische GGZ blijft staan en komt in midden omdat dit gemiddeld is. Verder staat de GGZ voor de ontwikkeltafels 2017 geagendeerd.
--

De voorzitter geeft vervolgens aan dat voor de benadering van de juiste tariefhoogte van behandeling groep aan de hand van casuïstiek voorbeelden worden gegeven zodat een rekenmethodiek kan worden onderzocht.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit bij de uitvraag aan de aanbieders ook al is gevraagd. Spreekster vat de afspraken als volgt samen:

- het tarief voor behandeling individueel licht (hbo) is 69,64 euro,
- het tarief voor groep is 22 euro,
- het tarief voor behandeling individueel midden (hbo+/WO) is 88,04 euro,
- het tarief voor behandeling midden groep (hbo+/WO): uurtarief,
- het tarief voor behandeling individueel zwaar (WO+) is maximaal 131 euro,
- voor het tarief voor behandeling groep (WO+) wordt een tariefvoorstel gevraagd.

Dit zijn allemaal maximaal tarieven. Uiteraard kan men daaronder gaan zitten.

Mevrouw **Van Kruijssen** stelt vast dat aan de aanbieders dus wordt gevraagd om de uurtarieven voor midden en zwaar aan de hand van de casuïstiek te bekijken. Spreekster vraagt of dit naar mevrouw Joosten en mevrouw Keijsers teruggekoppeld kan worden.

Mevrouw **Schuling** antwoordt dat de reacties virtueel moeten worden gegeven.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat er wel een tijd technisch punt is. Na deze ontwikkeltafel volgt immers de virtuele ontwikkeltafel en dan hebben de werkgroepen 1 à 2 weken tijd om alle informatie mee te nemen. Dit komt vervolgens bij de heer Van Oort en mevrouw Joosten die vervolgens een stuk schrijven voor het portefeuillehouders overleg.

De voorzitter antwoordt dat de virtuele ontwikkeltafel bij uitstek het gremium is waar de discussie kan worden gevoerd. Nu wordt echter ook casuïstiek met kostprijzen et cetera vanuit de eigen organisaties gevraagd. De voorzitter denkt daarom dat dit uit de virtuele ontwikkeltafel moet worden gehaald. Wel moet heel snel een virtueel beeld worden gegeven. De voorzitter vraagt om snel met voorstellen voor deze ontwikkeltafel te komen.

Mevrouw **Schuling** vraagt of dit binnen een week mogelijk is.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat het voorstel dus eerst naar de heer Van Oort en mevrouw Joosten moet worden gestuurd, voordat het voorstel voor de virtuele ontwikkeltafel wordt gepubliceerd. Daarna kan iedereen daarop reageren.

Hierop wordt instemmend gereageerd.

- De deelnemers aan de fysieke ontwikkeltafel leveren op basis van casuïstiek input voor de uurtarieven van behandeling groep midden en zwaar. De thematrekkers plaatsen op basis van deze input een tariefvoorstel op de website. Alle aanbieders kunnen in de virtuele ontwikkeltafel op het voorstel reageren.

Mevrouw **Kuijpers** merkt vervolgens op dat in de definitie van behandeling staat dat men zich richt op 'jeugd van 0 tot 18 jaar'. Spreekster vraagt of men dit zo stellig moet opschrijven.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat men de definitie van de Jeugdwet moet aanhouden.

De voorzitter zal dit checken.

Mevrouw **Engels** antwoordt dat dit lastig is omdat de zorgverzekering vanaf 18 jaar geldt.

Mevrouw **Keijsers** stelt voor om te verwijzen naar de doelgroep voor de Jeugdwet.

De voorzitter stelt vast dat wordt verwezen naar de categorisering van de Jeugdwet.

Aldus wordt afgesproken.

- De doelgroep 'jeugd van 0 tot 18 jaar' wordt vervangen door een verwijzing naar de doelgroep zoals verwoord in de Jeugdwet.

De heer **Kuiten** merkt op dat de aan de fysieke ontwikkeltafel verwoorde opleidingseis van behandeling afwijkt van de gepubliceerde tekst. Dit moet worden aangepast.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat dit nog moet worden aangepast volgens de richtlijnen van KPMG.

Aldus wordt afgesproken.

- De opleidingseis voor behandeling wordt aangepast aan de richtlijnen van KPMG.

Pauze (10.53 – 11.05 uur)

Hoofdstuk Jeugdhulp met verblijf

Perceel 4 logeren

Mevrouw **Wijnhoven** deelt mee dat logeren hetzelfde is omschreven als vorig jaar. Het gaat alleen om een verblijfscomponent waarbij nog andere producten kunnen worden ingezet. Het is een heel belangrijke voorziening.

Mevrouw **Klooster** stelt vast dat persoonlijke verzorging hierbij nodig is.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt bevestigend.

Perceel 5. Wonen zonder behandeling

Mevrouw **Wijnhoven** deelt mee dat dit wonen met begeleiding is. Het gaat specifiek om verblijf zonder behandeling. Wel kan middels een aparte beschikking aanvullend individuele behandeling of gezinsbegeleiding/behandeling worden ingezet om het doel te realiseren. Het perceel wonen wordt ingedeeld in de categorieën licht, midden en zwaar. De lichtere vormen zijn overwegend gerelateerd aan wonen in een gezinssituatie en de zwaardere vormen aan wonen in een groep bij een professionele jeugdhulpinstelling. Uiteindelijk bepaalt de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige of het gezin de keuze voor de best passende woonsituatie. Spreekster vraagt of deze indeling werkbaar is.

Mevrouw **Goldenbeld** mist de therapeutische pleeggezinnen, maar misschien moet dit onder innovatie vallen. Hieraan is ook al jarenlang behoefte. Dit is nodig voor kinderen met grote gedragsproblemen.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt dat in een gewoon pleeggezin ook hulp kan worden geboden.

Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat wonen altijd gepaard kan gaan met een aanvullende beschikking, juist voor die gevallen. Men krijgt dan een bepaling pleegzorg of wonen licht met daarbij aanvullend een behandeling.

Mevrouw **Van Herten** heeft kinderen in haar organisatie die vanuit een crisissituatie voor een aantal weken worden geplaatst. Waaronder valt deze crisisopvang? Deze vraag speelt in Blerick.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat de crisisopvang buiten de raamovereenkomsten valt. Hierover zijn met een vijftal partners aparte afspraken gemaakt. Indien sprake is van een crisissituatie binnen een instelling waarin een jeugdige al verblijft, valt dit onder de reguliere zorg die dan moet worden opgeplust. Voor crisiszorg van 'nieuwe cliënten' geldt de aparte crisisafpraak en deze cliënten zouden dus niet bij de Coöperatie Limburgse Zorgboeren terecht moeten komen.

Mevrouw **Klooster** antwoordt dat crisisopvang vaak samen onder de vijf partners wordt opgelost.

De voorzitter voegt toe dat voor Midden-Limburg een ander verhaal geldt dan voor Noord-Limburg. Blerick valt onder Noord-Limburg.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat in Midden-Limburg andere inkoopafspraken zijn gemaakt.

De voorzitter vraagt of er nog andere opmerkingen zijn over wonen licht, midden en zwaar.

Mevrouw **Wijnhoven** heeft gekeken welke huidige producten onder deze categorieën kunnen vallen.

De voorzitter antwoordt dat dat 1GGZ-C onder wonen zwaar valt. Dit komt bijna niet meer voor.

Mevrouw **Klooster** heeft VG kinderen die na de overheveling onder de Jeugdwet vallen. Komt dat bij 'max. tarief 2016' te staan (tabel pagina 19)?

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat als een instelling het product al heeft geleverd het maximale tarief ook voor dit jaar geldt. Voor nieuwe aanbieders moet nog een tarief worden bepaald.

Mevrouw **Schuilig** merkt op dat de prijzen voor de nieuwe aanbieders er zo snel mogelijk moeten komen.

Mevrouw **Joosten** antwoordt bevestigend. Dit is echter lastig. Er zijn namelijk ook vaak grote verschillen. Het tariefvoorstel betekent ook niet dat men vanuit een lager tarief meteen het maximale tarief mag hanteren. Men mag dan maximaal de overheidsbijdrage arbeidskostenontwikkeling (ova) indexeren.

Mevrouw **Schuilig** vat de opbouw van de maximumtarieven voor zittende aanbieders samen:

Waar in de tarieventabel een bedrag staat, is het maximumtarief voor een aanbieder zijn tarief van 2016 plus ova-indexering, tot een maximum van het bedrag in de tabel. Waar in de tarieventabel 'max 2016' staat, is het maximumtarief voor een aanbieder zijn tarief van 2016.

De voorzitter stelt vast dat de nieuwkomerstarieven een lastig punt vormen. Er moet gekeken worden hoeveel verwacht wordt en daarnaast moet ook maatwerk mogelijk zijn. Dit moet worden meegenomen.

Mevrouw **Keijsers** voegt desgevraagd toe dat de doelgroepen zijn losgelaten.

De voorzitter stelt vast dat men ook van de provinciale codes af is.

- Waar in de tarieventabel een bedrag staat, is het maximumtarief voor een aanbieder zijn tarief van 2016 plus ova-indexering, tot een maximum van het bedrag in de tabel. Waar in de tarieventabel 'max 2016' staat, is het maximumtarief voor een aanbieder zijn tarief van 2016.
- De gemeenten doen voor de tarieven voor 'nieuwkomers' een tariefvoorstel, waarop in de virtuele ontwikkeltafel kan worden gereageerd.

Mevrouw **Van Kruijssen** vraagt of de indexering ook voor de pleegzorg geldt.

Mevrouw **Joosten** antwoordt ontkennend. Daar waar dit jaar een maximum tarief geldt, is dat ook het tarief voor het volgend jaar. De ova wordt dus niet overal toegepast. Voor de aanbieders waar foutjes zijn gemaakt, is dit inmiddels gecorrigeerd.

Mevrouw **Goldenbeld** deelt de opvatting van mevrouw Van Kruijssen dat bij pleegzorg sprake is van een andere situatie. De vaste uurprijs is maar een klein onderdeel van de grote prijs die aan de pleegouders als vergoeding van hun kosten moet worden betaald. Dit is een vastgestelde prijs door de overheid en geen salaris.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat men bij pleegzorg dus wel het maximale tarief van vorig jaar kan hanteren samen met de indexering. Dat is heel redelijk.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat anders veel geld van de begeleiding wordt opgegeten.

Aldus wordt afgesproken.

- Voor pleegzorg geldt als maximumtarief voor zittende aanbieders hun tarief van vorig jaar plus de ova-indexering.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt uitleg over de woorden 'meerjarige overeenkomst' onder de tarieventabel bij wonen licht (pagina 18).

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit is toegevoegd omdat dit een wens was. De vraag is echter voor hoeveel jaar de overeenkomst gesloten zou moeten worden.

Mevrouw **Schuling** antwoordt dat de bestaande raamovereenkomst al een meerjarige overeenkomst (voor onbepaalde duur) is, die jaarlijks wordt geëvalueerd.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat een aanbieder bijvoorbeeld graag wil dat een kind 7 jaar wordt geplaatst.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt dat iets anders. Het is immers ook mogelijk dat er een breuk in de samenwerking komt. Dan wordt het kind door een andere aanbieder begeleid terwijl het kind toch in hetzelfde pleeggezin blijft.

De voorzitter merkt op dat de overeenkomst gescheiden moet worden van de uitvoering. De aanbieders hebben een overeenkomst die meerjarig is. Indien alles goed gaat houdt men de meerjarige overeenkomst en blijft men in charge. De afgegeven beschikking is op burgerniveau en daarin staan de afspraken met de burger. De overeenkomst en de beschikking moeten met elkaar matchen. Als een raamovereenkomst met een aanbieder wordt ontbonden, moet voor een overdracht worden gezorgd. Men heeft dus een meerjarige afspraak.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt ook dat men aanbieders geen 'oneindig' brevet kan geven.

Mevrouw **Joosten** waardeert deze opmerking van mevrouw Van Kruijssen. De bestuurders van de aanbieders beweren echter wel het tegendeel.

De voorzitter antwoordt dat hier dus iets anders wordt vastgesteld.

Aldus wordt afgesproken.

• De woorden 'meerjarige overeenkomst' onder de tarieventabel bij wonen licht (pagina 18) worden verwijderd.

Perceel 6. Verblijf met behandeling

Mevrouw **Wijnhoven** legt uit dat bij verblijf met behandeling de jeugdige (tijdelijk) elders dan thuis verblijft onder de verantwoordelijkheid van een jeugdhulpaanbieder. Het perceel verblijf met behandeling wordt ingedeeld in de categorieën licht, midden en zwaar. Het verschil zit met name bij de verschillende doelen en de opleidingseisen. Behandeling in de thuissituatie is niet mogelijk. Het gaat hier om 7 x 24 uren zorg uitgevoerd door een behandelteam. Hier horen de bestaande iJw-codes.

Mevrouw **Van Kruijssen** geeft aan dat voor Rubicon daaronder ook de begeleiding/behandeling binnen het gezin valt om de resultaten van de behandeling te kunnen borgen en de terugkeer naar het gezinssysteem daar waar mogelijk te kunnen stimuleren. Tot nu toe heeft Rubicon het verblijf en de behandeling altijd administratief gescheiden. Bij verblijf heeft Rubicon een verblijfscomponent (de gemeente bepaalt de prijs) en daarnaast is er de jeugdhulp met de gezinsbehandeling. Dat betekent dat als dit de nieuwe definitie wordt, de prijs van verblijf voor Rubicon anders wordt. Ze moeten namelijk hun twee afzonderlijke producten samenvoegen tot één product.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat het product dan ook is veranderd. Dit kan dus worden gemotiveerd.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Schuling** merkt op dat in het prijzenblad een maximumtarief is opgenomen.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit in de uitvraag meegenomen kan worden. Afwijkingen moeten worden gemotiveerd en dit wordt vervolgens gewogen.

De voorzitter voegt toe dat het nu systeemtechnisch onmogelijk is om een tarief in te vullen dat dat boven het maximum uitkomt.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat bij de uitvraag dus een motivering moet worden opgenomen. Hierover moet worden nagedacht.

De voorzitter stelt vast dat het dus niet meer zwart-wit kan zijn. Het proces moet hierop worden ingericht.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om het format door een paar aanbieders te laten testen voordat het wordt uitgezet.

De voorzitter antwoordt dat nu ook iets meer tijd bestaat.

Aldus wordt afgesproken.

- In het prijzenblad moet mogelijk worden gemaakt dat een tarief wordt ingevuld dat boven het maximum tarief uitkomt. In de uitvraag moet worden aangegeven dat bedragen boven het maximumtarief moeten worden toegelicht en dat deze toelichting wordt gewogen.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt ten aanzien van verblijf zonder behandeling op dat nu vaak veel discussie met de aanbieders bestaat over de ondersteuning van een kind. Spreekster vindt dat dit hetzelfde moet zijn als in de thuissituatie, zoals helpen bij het huiswerk. De aanbieders vinden echter vaak dat de huiswerkbegeleiding apart moet gebeuren. Spreekster vindt echter dat dit normaal gesproken hoort bij de dagelijkse praktijk en zij vraagt om dit duidelijk te omschrijven. Er zijn overigens nog meer voorbeelden te noemen.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat als men dit bij verblijf expliciet benoemt, dit ook bij begeleiding komt. Pure huiswerkbegeleiding is echter niet aan de gemeente. In een woonsetting is dit vanzelfsprekend. Het wordt specialistisch als een jongere twee uur huiswerkbegeleiding per dag nodig heeft.

De voorzitter vindt het de vraag of men dit wil dichtregelen. Men wil immers ook naar een andere manier van kijken naar de vraag en niet vanuit het aanbod. Het doel is bijvoorbeeld zelfredzaamheid en het verbeteren van het welbevinden en de kwaliteit van leven waaraan vervolgens zaken moeten worden gekoppeld. Dat zou de discussie moeten zijn. De voorzitter weet geen oplossing, maar hij denkt dat dit aan de hand van de casuïstiek telkens moet worden opgelost.

De heer **Kuiten** vindt dat het soms ook gaat over de verantwoordelijkheid van de ouders zelf. Het is ook goed om de trends te bekijken.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat 'wat gebruikelijke zorg is' altijd al het discussiepunt is geweest.

Mevrouw **Keijsers** vindt dat het ook binnen de groep moet passen.

Mevrouw **Kuijpers** denkt dat men gezamenlijk aan tafel moet.

Dit wordt door de aanwezigen onderschreven.

- De discussie over wat gebruikelijke zorg inhoudt, moet aan de hand van casuïstiek met elkaar worden gevoerd. Er kan op trends worden ingegrepen.

De voorzitter vraagt of de tabellen van perceel 6 verblijf met behandeling juist zijn.

Mevrouw **Klooster** merkt ten aanzien van de codes in de tabel op pagina 20 op dat er ook kinderen zijn die zijn overgeheveld naar jeugd bij de gemeente.

Mevrouw **Kuijpers** vraagt of bij wonen de VG kinderen ook ontbreken.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat men niet naar de Nza-codes moet kijken, maar naar de inhoud van de perceelbeschrijving.

De voorzitter geeft aan dat heel 'groot en vet' beschreven moet worden dat naar de beschrijvingen moet worden gekeken en niet naar de Nza-codes. De voorzitter voorspelt anders enorme discussie over de codes.

Mevrouw **Joosten** stelt voor dat het gehele stuk voor de virtuele tafel wordt herschreven zonder alle codes.

Mevrouw **Keijsers** vraagt hoe het dan bij verblijf wordt gedaan.

Mevrouw **Klooster** merkt op dat er ook een verschil in aanbod bestaat.

Desgevraagd geeft mevrouw **Wijnhoven** aan dat met de aanbieders is besproken dat men nu niet de codes intensief gaat indikken. Daarover maakt men zich ernstige zorgen.

De voorzitter antwoordt dat dit de reden van zijn vraag over de tabel was.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat voor het ambulante gedeelte de codes eruit moeten samen met een nieuwe beschrijving en bij verblijf blijven de huidige codes gehandhaafd. Deze kunnen dan ook blijven staan.

Aldus wordt afgesproken.

- De codes voor alle ambulante jeugdhulp worden voor de virtuele ontwikkeltafel uit het document gehaald.

Hoofdstuk Overige

Perceel 7. Innovatieve jeugdhulp

Mevrouw **Wijnhoven** deelt mee dat momenteel van alles onder het perceel overige valt. Het is een heel ondoorzichtig perceel, ook voor de toegang. Daarom zijn voor 2017 hiervoor criteria opgesteld. Het perceel innovatieve jeugdhulp vervangt het huidige perceel overige.

De criteria voor opname van een product in het perceel zijn:

1. Integrale, multidisciplinaire jeugdhulp over de instellingsgrenzen heen, waarbij verschillende jeugdhulpaanbieders in netwerkverband samenwerken.
2. Een beweging naar het bieden van zorg en ondersteuning in samenwerking met jeugdige, gezin en systeem in de eigen leefomgeving van de jeugdige.
3. Andersoortige trajecten die de huidige (semi-)residentiele zorg kunnen vervangen.
4. (Gedeeltelijke) vervanging van bestaand aanbod en onderscheidend t.o.v. bestaand aanbod, zonder dat een overcapaciteit wordt gecreëerd of 'meer van hetzelfde'.

Spreekster vraagt om een reactie.

Mevrouw **Engels** vindt het 1e criterium heel mooi.

De voorzitter vraagt of men aan alle criteria moet voldoen.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt ontkennend. Het is of-of.

- De criteria voor opname van een product in het perceel Innovatieve jeugdhulp zijn of-of criteria.

De voorzitter vindt dat criterium 2 de deur voor allerlei zaken openzet.

Mevrouw **Van Kruijssen** vraagt wat met criterium 2 wordt bedoeld.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt dat men dit kan omschrijven als 'minder verblijf en meer bedenken wat men in de eigen leefomgeving kan doen'.

De voorzitter stelt voor om criteria 2 en 4 samen te voegen. De voorzitter begrijpt de intentie van criterium 2, maar daarmee wordt weer een heel spelveld van allerlei zaken gecreëerd.

Mevrouw **Keijsers** verwijst naar de passage op pagina 24 over de beoordeling van aanbiedingen voor dit perceel door een beoordelingscommissie. Spreekster stelt voor om deze alinea in het stuk naar voren te halen om duidelijk te maken dat hieraan een beoordeling vastzit.

Mevrouw **Wijnhoven** heeft ook de vraag gehoord of men op deze manier meer innovatie wil bevorderen. Innovatie komt immers ook bij de innovatietafel en de transformatietafel aan de orde. Spreekster denkt daarbij aan het risico van parallelle trajecten.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat de beoordelingscommissie dit in de gaten moet houden.

De voorzitter antwoordt dat bij de innovatietafel en transformatietafel veel over wensen wordt gesproken terwijl dit het concreet maken van de wensen betreft.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt dit recht doen aan spontane ideeën.

Mevrouw **Schuling** voegt toe dat de ontwikkeltafel Overeenkomsten binnenkort spreekt over de opname van een artikel dat 'ter bevordering van innovatie in pilotvorm mag worden afgeweken van de inhoud van deze overeenkomst. De afwijking wordt ter accordering voorgelegd aan een commissie bestaande uit gemeenten en aanbieders'.

Dus als men iets nieuws bedenkt, kan dit bij deze commissie worden aangemeld. In de overeenkomst wordt nu over een pilotvorm gesproken. Misschien moeten hierin ook producten worden opgenomen die geen pilot zijn?

De voorzitter stelt voor om dit gelijk te schakelen. De voorzitter vindt de gedachte om innovatie te stimuleren en meteen te vertalen in een daadwerkelijk pakket dat men kan afspreken heel goed. De voorzitter stelt voor om dit te matchen met de ruimte die wordt geboden vanuit de ontwikkeltafel overeenkomsten.

Mevrouw **Schuling** vraagt of met de commissie in het document de aanbestedingscommissie wordt bedoeld.

Mevrouw **Joosten** pleit ervoor dit eruit te halen en ergens anders neer te zetten. Dit geldt immers ook voor Wmo en participatie.

Mevrouw **Keijsers** merkt op dat er nu ook al innovatieve producten zijn die niet in de huidige structuur passen.

Mevrouw **Schuling** antwoordt dat als een dergelijk product al drie jaar bestaat, het een bestaand product is dat nog nooit door de gemeente is ingekocht.

Mevrouw **Van Kruijssen** stelt voor dat dergelijke producten onder innovatie vallen als men ze de eerste keer aanbiedt. Het jaar erop moet het product dan worden ondergebracht in een van de andere percelen indien het een meerwaarde heeft.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat men dan toch weer een perceel overige krijgt.

Mevrouw **Schuling** vindt dat men dan wel precies weet wat onder dit product valt. Dat is iets anders dan de huidige situatie.

Mevrouw **Kuijpers** stelt voor om dit dan eerst langs de commissie te laten gaan.

De voorzitter vindt dat de systematiek ook voor de Wmo en participatie kan gelden. En misschien zelfs over de grenzen heen?

Mevrouw **Joosten** merkt op dat het beperkt wordt als men het onder innovatie laat vallen. Een pilotvorm biedt meer ruimte.

De voorzitter antwoordt dat men het dan 'innovatief voor de regio' moet noemen.

Mevrouw **Joosten** vindt dat het wel heel duidelijk moet zijn.

Mevrouw **Wijnhoven** heeft behoefte aan een verzamelperceel.

Deze behoefte wordt door de aanwezigen onderschreven.

Mevrouw **Schuling** stelt voor om al hetgeen nieuw is ten opzichte van het bestaande aanbod binnen alle domeinen door de commissie te laten beoordelen, in de regio uit te proberen en bij meerwaarde het volgende jaar in de overeenkomst op te nemen.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt dat er nu ook al aanbod bestaat wat niet hierin past.

Mevrouw **Schuling** stelt voor om dit aanbod in het perceel overige producten te plaatsen.

Mevrouw **Kuijpers** stelt voor om deze eerst te evalueren.

Mevrouw **Wijnhoven** antwoordt dat binnen twee dagen iets moet worden aangeleverd.

Spreekster stelt ook vast dat men dit wil continueren.

Mevrouw **Schuling** stelt nogmaals voor om dit aanbod in het perceel overige producten te plaatsen.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt de integrale, multidisciplinaire jeugdhulp over de instellingsgrenzen heen waarbij verschillende jeugdhulpaanbieders in netwerkverband samenwerken heel essentieel. Spreekster stelt voor dat het perceel overige alleen voor dit soort initiatieven geldt.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat dus behoefte bestaat aan een perceel innovatie en een perceel overige. Dat zijn twee dingen.

Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt bevestigend.

De voorzitter stelt vast dat dit nu niet wordt opgelost. De voorzitter zal dit onderwerp op de agenda van het kernteam ontwikkeltafels zetten om over een goede systematiek na te denken. De voorzitter vindt echter heel goed dat hierover al is nagedacht en hij zal proberen om deze gedachten te vertalen. De voorzitter komt hierop nog terug.

Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat een selectie wordt gemaakt om een grote vergaarbak te voorkomen.

De voorzitter antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Joosten** vraagt wat dit voor perceel 7 betekent. Het stuk wordt immers nu aangepast en iedereen zal gaan reageren als dit erin blijft staan.

De voorzitter zegt dat de vraag is waar innovatieve ideeën en pilots landen en op welke manier. Er wordt hoe dan ook ruimte gegenereerd voor samenwerking et cetera zonder dat de deur helemaal wordt opengezet.

Mevrouw **Joosten** stelt vast dat momenteel in het oude perceel overige een paar producten zitten die interessant zijn om voor 2017 in te kopen. Die zullen nu beschreven moeten worden.

De voorzitter antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Wijnhoven** ziet aanknopingspunten voor de beschrijving. Spreekster zal dit samen met mevrouw Keijsers en de heer Van Oort bekijken.

De heer **Kuiten** vraagt of de beoordelingscommissie aanbesteding technisch niet lastig is. Dit moet immers transparant gebeuren.

Desgevraagd antwoordt mevrouw **Wijnhoven** dat dit de commissie van de MGR is.

Mevrouw **Joosten** vindt dat hiernaar goed moet worden gekeken. De criteria moeten immers aan de voorkant heel duidelijk worden benoemd.

De voorzitter stelt vast dat de uitvoering nog een hele klus wordt.

- De gemeenten doen voor de virtuele ontwikkeltafel een voorstel hoe om te gaan met innovatie/pilots en producten waarvan de meerwaarde vaststaat, maar die niet onder 'reguliere percelen' vallen. In de virtuele ontwikkeltafel kan op het voorstel worden gereageerd.

De voorzitter stelt vast dat afspraken zijn gemaakt. Volgende week woensdag start de virtuele ontwikkeltafel gedurende twee weken samen met de publicatie van het verslag.

Domein 2 Specialistische deskundigheid bij opstellen ondersteuningsplan

Mevrouw **Wijnhoven** wil nu graag domein 2 bespreken. Spreekster heeft vanuit de werkgroep aanbestedingswijze van de ontwikkeltafel Overeenkomsten vernomen dat is bedacht om domein 2 niet meer via raamovereenkomsten in te kopen. Daarnaast is de gedragswetenschapper van domein 2 naar domein 1 verplaatst, terwijl ook domein 1 uit de raamovereenkomsten zou verdwijnen. In domein 1 zit de toegang. Spreekster merkt op dat onafhankelijke gedragswetenschappers regelmatig nodig zijn.

Mevrouw **Joosten** licht toe dat bij een aantal domeinen bestuurlijk aanbesteden niet op zijn plaats is. Daarvoor moet men dus klassiek aanbesteden. De ontwikkeltafel overeenkomsten houdt zich met dit onderwerp bezig.

De huidige domeinen worden in 2017 waarschijnlijk als volgt ingekocht:

- Domein 1: klassiek aanbesteden.
- Domein 2: wordt nog over nagedacht.
- Domein 3.1 en 3.2: klassiek aanbesteden.
- Domein 4: bestuurlijk aanbesteden.
- Domein 5: bestuurlijk aanbesteden.
- Domein 6: bestuurlijk aanbesteden.
- Domein 7: klassiek aanbesteden.

Binnen domein 2 worden specialisten ingeschakeld om te consulteren ten behoeve van het maken van het leefzorgplan. In de perceelbeschrijving stond echter ook dat de gedragswetenschapper coacht, begeleidt et cetera. Dat gedeelte past niet binnen de consultfunctie van domein 2. Vandaar dat dit gedeelte in domein 1 wordt geplaatst. Er zijn dus twee verschillende domeinen waarbinnen gedragswetenschappers voor verschillende werkzaamheden kunnen worden ingeschakeld.

Mevrouw **Wijnhoven** merkt op dat dit in de praktijk een helse zoektocht is. Welke aanbieder heeft een gedragswetenschapper? Een gedragswetenschapper wordt regelmatig met spoed gezocht.

De voorzitter antwoordt dat dit een andere vraag is.

Mevrouw **Joosten** herhaalt dat coachen niet bij domein 2 hoort.

De voorzitter stelt vast dat gedragswetenschapper net als alle andere specialisten onder domein 2 kunnen worden aangemeld. Daarin zit geen enkele belemmering. Het zit echter in de ontsluiting van de gegevens dat 'aldaar' de betreffende wetenschapper zit. Dat moet dus in de ontsluiting van de informatie duidelijk worden gemaakt.

De heer **Kuiten** stelt voor om de informatie bij de inschrijving zichtbaar te maken.

De voorzitter antwoordt bevestigend. Dat is mogelijk.

Mevrouw **Kuijpers** merkt op dat alleen de betaling is geregeld en niet de route ernaartoe.

De voorzitter stelt vast dat dit voor veel meer zaken geldt.

Mevrouw **Keijsers** antwoordt dat het probleem is dat de gedragswetenschapper acuut beschikbaar moet zijn.

De voorzitter antwoordt dat dit niet met perceel 2.2 wordt opgelost. Dit hoort niet bij de uitvraag maar bij de ontsluiting van de informatie. Dit moet dus worden meegenomen bij de vraag hoe men de aanbieders scherp kan krijgen.

- Het is belangrijk dat voor de gemeenten inzichtelijk wordt gemaakt welke aanbieders gedragswetenschappers aanbieden.

De voorzitter stelt vast dat dit het einde is van de inhoudelijke bespreking.

Mevrouw **Klooster** vraagt wanneer de inkoop et cetera start. Wanneer komt duidelijkheid over de afspraken voor 2017? Spreekster denkt daarbij ook aan de vakanties.

De heer **Vaartjes** antwoordt dat de inkoop op 15 augustus 2016 start. De einddatum zal nog worden gecommuniceerd. Het streven is om alles op 1 november 2016 afgerond te hebben.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat ervan uitgaande dat op 1 november 2016 de contracten gesloten moeten zijn, men heeft teruggerekend wanneer de uitvraag dan moet plaatsvinden. Men kan daarbij niet echt met vakanties rekening houden. Deze beginnen immers nu al en gaan door tot september.

De voorzitter stelt vast dat men nu samen bezig is de kaders te vormen. Deze zijn voor de zomervakantie duidelijk en de portefeuillehouders hebben daar dan ook over besloten. Op basis van die informatie kunnen aanbieders al gaan rekenen. De uitvraag in augustus betreft meer het formele traject.

Mevrouw **Goldenbeld** vraagt of het klassiek aanbesteden gelijk oploopt met het bestuurlijk aanbesteden. Spreekster vraagt of dit op de minicompetitie lijkt.

De heer **Vaartjes** antwoordt dat dit de bedoeling is.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat de verwachte actie bij het klassiek aanbesteden en het bestuurlijk aanbesteden bijna hetzelfde is.

De voorzitter vindt dat slagen zijn gemaakt. De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun bijdrage aan deze ontwikkeltafel en sluit om 12.14 uur de bijeenkomst.

Venray, 25 mei 2016